

Tom WOLFE – Kyselinovej test

Mařa 1999 (přelořila Iva Pekárková)

TRIP V KRYPTĚ

Pokud v době existoval na světě vůbec někdo, kdo byl schopný pochopit, co Pranksteři vlastně dělají, byl to Timothy Leary se svou skupinou, s Ligou spirituální deblokace, v Millbrook u ve státě New York. Leary byl i se svou skupinou vyřtván z Harvardu, z Mexika, odsud, odtamtud, a konečně našel domov v rozlehlé viktoriánské usedlosti v Millbrook u, na soukromé půdě, na pozemku, který patřil bohaté newyorské rodině, rodině Hitchcockových. A tak autobus zamířil do Millbrook u.

Vyrazili tam v očekávání, že se jim dostane úžasného přijetí. Nejspíš je dnes těžké si představit, jak úžasné přijetí si představovali. Pranksteři považovali sebe a Learyho skupinu za dvě mimořádně tajné společnosti, jediné dvě společnosti na světě, které se zabývají tím nejfantastičtějším experimentem v oblasti lidského vědomí, jaký kdy kdo vynalezl. Celá tahle věc je úplně nová. A teď se měly setkat tyhle dvě tajné společnosti, nabité energií nového světa.

Pranksteři vjeli na křivolaké cestičky hluboce zeleného pozemku v Millbrook u s vlajícími prapory. Celý autobus byl ověšený americkými vlajkami a z reproduktorů vyřvával rockenrol na křivolakou nevyasfaltovanou cestičku, do neprostupných zelených houřtin, přes rybníčky a světliny, tenhle autobus byl jako hulákající cirkus na kolečkách. Když uviděli sídlo samotné, kouzelné sídlo, co vypadalo jak upečené z perníku, samé věže a věžičky a zubaté řindele, začal Sandy Lehmann-Haupt z vršku autobusu rozhazovat zelené kouřové bomby. Bomby vybuchovaly po obou stranách autobusu a zeleně řadily, vypadaly jako vzdušné kapradiny, zatímco se celý ten křiklavě pomalovaný autobus probíjel zákrutami a drncal. Už jsme tu! Už jsme tu!

Pranksteři očekávali, že Learyovci vyběhnou z domu jako zachráněné obyvatelstvo, které přeřilo obklíčení Kartága. Namísto toho – pár postaviček se sebralo z trávníku a prchlo do domu. Pranksteři zastavili před domem a nebylo tam nic víc než ten nádherný obrovský barák, co tam stál a působil jako nějaká gotická hrobka – a pak vyskořili z autobusu a pořád ještě bláznivě hulákali. Konečně se objevilo pár duřiček. Peggy Hitchcocková a Richard Alpert a Susan Metznerová, žena Dr. Alpha Metznera, další z důležitých postav v Learyho skupině. Alpert si pořádně prohlédne autobus a potřeše hlavou a povídá: „Ke-n-n-n Ke-e-e-esey...“, jako by tím chtěl říct, no, mohl jsem tuřit, řes tenhle pubertální řertík zorganizoval ty. Chovají se přátelsky, ale je to trochu... *chladné*, kamarádi. Maynard Ferguson, jazzový trumpetista, a jeho žena Flo jsou tu taky a jsou z autobusu celí nadření, ale ostatní... objevily se tu takové... *vibrace*... které naznačují: My tady děláme cosi hlubokého a meditativního, a vy cvoci z Kalifornie jste jak falešná nota.

Konečně pozve Peggy Hitchcocková některé z nich do domu, do velkého moderního domu, kterému tu říkají Bungalov, stojí daleko od perníkového sídla. Babbs je jedním z pozvaných. Ale Babbs a Pranksteři nejsou zvědaví na líné odpoledne na venkově, ať už se má meditovat, nebo ne. V Bungalovu objevil Babbs velkou zarámovanou fotografii na zdi, vypadala jako skupinová fotka z univerzity Yale z roku 1903, sedí na ní spousta mladíků na lavičkách, nahňahaní dohromady, a zírají do fořáku.

„Tohle je Cassidy!“ říká Babbs.

„Tohle je Hassler!“

„Tohle je Kesey!“

„Tohle je Sandy!“

Našli na té fotce úplně všechny lidi, co byli v autobuse, zatímco je Learyovci tolerantně pozorovali, a Babbs dostal nápad. Měl co dělat s „Pranksterským sídlem předků“.

Learyovci je měli provést po tom nádherném perníkovém sídle, ale průvodcem měl být Babbs. Hned se pustil do výkladu.

„A nyní, dámy a pánové,“ řekl, „jsme vyrazili na první výroční prohlídku Pranksterského sídla předků. Zde si můžete prohlédnout“ – ukáže na velkou ponuru olejomalbu, je to portrét nebo něco takového, visící na stěně – „proslulého praotce jednoho z Pranksterů, šlechtice a potomka proslaveného rodu, proslaveného odvážného lva, sira Edwarda Cvoka. Sir Edward, zvaný Cvek, tomu se za jeho života všichni smáli. Slyšel jsem, že když se do toho dal, dokázal zcvokatět celou ulici, tenhle sir Edward Cvek –“

– a tak dále, zatímco se Learyovci za nimi táhli po domě a vypadali čím dál tím otráveněji, jako by ve vzduchu cítili neštěstí. Babbs se dostával víc a víc do varu, žvanil úplně o všem, o schodišti předků, o táflování předků, o krbu předků, a výhřevné oči mu žhnuly 300 wattů nadšení –

– a pak šli do jednoho z „meditačních středisek“, malých svatyněk, do kterých se Learyovci uchýlovali, aby se tam zhostili zodpovědného úkolu meditovat o nejvnitřnějších věcech člověka –

„– a nyní naše prohlídka pokračuje Tripem v kryptě –“ A Pranksteři začali o překot deklamovat Trip v kryptě, Trip v kryptě, zatímco Babbs začal parodovat *Tibetskou knihu mrtvých*. To byl jeden z textů, kterých si Learyovci nejvíc cenili. „Sem odvádíme své následovníky a pověsíme je tu, když jsou v rauši,“ říká Babbs, „tohle je Trip v kryptě.“ Velmi srozumitelně tím říká: Polibte mi prdel, lidičky z Millbrook, když se chováte tak debilně ledově.

Jiní Pranksteři se mezitím cachтали pod vodopádem v lesích. Zonkerova holka Kathy, kterou přibráli v New Yorku, pod tím vodopádem seděla a voda jí moc pěkně připlácla bikini – nebo podprsenku a kalhotky, ať už to bylo cokoli – k tělu a Hagen to nafilmoval. V tomhle náramném filmu se stala Sexy X (Sensuous X).

Ale – kde je Leary? Všichni čekali na fantastické setkání Learyho s Keseyem.

No, bylo jim řečeno, že Leary je zavřený nahoře v patře a věnuje se právě nesmírně důležitému experimentu, třídnímu tripu, a nesmí být rušen.

Kesey neměl vztek, byl jen hrozně zklamaný, bolelo ho to. Bylo to neuvěřitelné – tohle že je Millbrook, tahle hromada nervózní zácpy?

Pranksteři se ještě párkrát pokusili vnést do Millbrook trochu života, ale vypadalo to, že se všichni místní schovali někam do rohu. Konečně se odtamtud klidili. Ještě než odjeli, zeptal se Kesey Alperta, jestli by jim mohl dát trochu kyseliny. Řekl, že to nemůže, ale může jim opatřit semínka povijnice. Semínka povijnice. Pouhá vzpomínka na semínka povijnice vám zaškrundala v břiše jak pytel meskalových bobů, a když autobus kodrcá a kymácí se a v zatáčkách se vyklání do strany, tak i pouhé pomyšlení na ně je víc, než člověk unese. No tak teda dík a sajónara s vámi, Ligo spirituální deblokace.